

Sygn. akt II CZ 40/09

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Wojciech Jan Katner

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa R.P.

przeciwko [...]

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 sierpnia 2009 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 17 grudnia 2008 r., sygn. akt [...],

**oddala zażalenie i nie obciąża powoda kosztami
postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 17 grudnia 2008 r. Sąd Apelacyjny odrzucił zażalenie powoda – wniesione przez niego osobiście – na postanowienie tego Sądu z dnia 26 listopada 2008 r. odrzucające skargę kasacyjną na skutek nie uiszczenia należnej opłaty, ponieważ skarżący nie zachował przewidzianego w art. 87¹ § 1 k.p.c. przymusu adwokacko-radcowskiego.

Na to postanowienie pełnomocnik powoda złożył zażalenie i wniośł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z akt sprawy wynika, że postanowieniem z dnia 26 listopada 2008 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powoda na skutek nie uiszczenia należnej opłaty. Na to postanowienie wnieśli zażalenie: powód osobiście i jego profesjonalny pełnomocnik (złożył on trzykrotnie zażalenie tej samej treści). Postanowieniem z dnia 12 lutego 2009 r. Sąd Apelacyjny na skutek zażalenia pełnomocnika powoda – na podstawie art. 395 § 2 k.p.c. – uchylił postanowienie z dnia 26 listopada 2008 r.

Nie ulega wątpliwości, że wniesione osobiście przez powoda zażalenie na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej podlegało odrzuceniu z powodu nie zachowania przymusu adwokacko-radcowskiego. Zgodnie bowiem z art. 87¹ § 1 k.p.c. – z wyjątkiem nie zachodzących w sprawie sytuacji uregulowanych w paragrafie drugim przytoczonego przepisu – przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych i dotyczy ono także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. W tej sytuacji zażalenie kwestionujące zasadność zaskarżonego postanowienia nie mogło odnieść zamierzonego przez skarżącego skutku. Warto jednak zauważyć, że cel, do którego zmierzało trafnie odrzucone wniesione osobiście przez powoda zażalenie, a mianowicie uchylenie postanowienia o odrzuceniu skargi kasacyjnej, został osiągnięty na skutek uwzględnienia zażalenia pełnomocnika powoda na podstawie art. 395 § 2 k.p.c.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz art. 102 w związku z art. 398²¹ k.p.c.).

